

Brussel, 26-10-2020

Reactie: Helpt manipulatie van de schedel bij een huilbaby?

Geachte redactie,

Wij betreuren dat uw “factcheck” volgens ons niet voldoet aan de regels van de kunst. De lezer is in deze niet gediend met alles op één hoopje te gooien.

Het door uw bericht geciteerde dramatische overlijden uit 2009 werd niet veroorzaakt door een osteopaat maar door een craniosacraal therapeut, zoals ook duidelijk vermeld in uw aangehaalde referentie (5). Osteopathie is hoegenaamd niet hetzelfde als craniosacrale therapie. Osteopaten wenden hun technische vaardigheden aan op alle lichaamsstructuren, ook op de schedel, maar daar stopt de vergelijking. De techniek die mogelijk dit overlijden heeft veroorzaakt is geen techniek eigen aan en gebruikt binnen de osteopathie.

De beschrijving binnen uw artikel van de handelingen van de osteopaat bij deze patiëntjes klopt niet. Dit begint reeds bij de term “manipulatie”. Het door jullie gebruikte woord “manipulatie” komt overeen met de structurele manipulatie die we kennen bij het uitvoeren van een wervelmanipulatie bij volwassenen, het in de volksmond genoemde “kraken”. Het gebruik van deze terminologie klopt dit niet voor de behandeling van baby’s. Gezien bij baby’s al deze structuren (schedel en nekwerfels) nog in volle ontwikkeling zijn, is dit voor wat de osteopaten betreft zelfs een absolute contra-indicatie voor manipulatie.

Osteopathie is een complexe interventie geneeswijze die persoon-georiënteerd is. Na een uitvoerige anamnese en klinisch onderzoek, specifiek voor elke baby, wordt beslist al dan niet te behandelen. Het kan dat de osteopaat helemaal niet ter hoogte van de schedel of de nek dient te behandelen. Zoals u het zelf terecht stelt, is het ook de verantwoordelijkheid van de osteopaat om differentiaal diagnostisch vast te stellen welk precies de oorzaak zou kunnen zijn van het overmatig huilen.

Dit alles maakt van de osteopathie een zeer veilige geneeswijze (Carnes D., Mars T., Mullinger B., Froud R., & Underwood M. Adverse events and manual therapy: A systematic review. *Manual Therapy*, 2010; 15 (4): 355-363; Morichetti J, Meslé R. Risques liés aux manipulations du rachis cervical: *Revue de littérature*, ApoStill, 2009; 20: 13-29; Vogel S. Adverse events and treatment reactions in osteopathy, *IJOM*, 2010; 13:83-84; Carnes D, Plunkett A, Ellwood J, et al. Manual therapy for unsettled, distressed and excessively crying infants: a systematic review and meta-analyses. *BMJ Open*. 2018;8:e019040. [https://doi.org/10.1136/bmjopen-2017-019040.](https://doi.org/10.1136/bmjopen-2017-019040))

Zelf schuift u twee onderzoeken naar voor die aantonen dat osteopathie een positieve invloed heeft op “infantile colic” (2, 3) en concludeert hieruit dat dit onvoldoende is om conclusies te trekken. Ik ben het hier volledig mee eens, maar de studies bestaan en de resultaten zijn positief. Ik kan hier nog twee bijkomende, nog niet gepubliceerde studies aan toevoegen (Heber A, Senger U. Die osteopathische Behandlung bei 3- Monatskolik im Vergleich zur konventionellen Therapie. [unpublished D.O. thesis] 2003; Schwerla F, Daake B, Moeckel E, Resch KL. Osteopathic manipulative therapy of infants in their first year of life: a prospective multicenter observational study. Publication in progress. 2020). Ook deze studies (de laatste gaat over 219 huilbaby’s) tonen aan dat de baby’s uit de osteopathie groep significant langer sliepen en minder huilden.

Dit maakt dat, ondanks het feit dat alle studies steeds beter kunnen, er vandaag toch al meer studies bestaan die een positieve invloed van de osteopathie aantonen voor deze huilbaby’s.

Dat er geen enkele wetenschappelijke evidentie bestaat dat osteopathie niet veilig zou zijn is een misvatting, wel integendeel.

Patrick van Dun in opdracht van de raad van bestuur Osteopathie.be